

מופשט ההתכוונות – מימושו במנוחתו.

מונחים:

- דבר, בשלמותו איתו אינותו.
- השלמות ייחודית ומיוחסת למחזוריות.
- החוויה שמעבר לידיעה היא אמונה, כלומר כיוונית ואמונה חברתית היא האמונה שלאחרים אותה אמונה או אמונה המיוחסת לאותה אמונה.
- בהנאתם, ייצורים תבוניים מייצרים רצפים בהם הייצורים מתמצאים תוך כדי הזדהות, כאשר מנגד, בקוטב הנגדי, נגדעים הרצפים ואובדת ההתמצאות תוך כדי דיכוי הייצורים.
- במערכת ייחוס, אשר בה דברים ביחוסם נבדלים, נבדלים גם שני יחוסי השלילות: "אין" ו"לא":
- כך שהשלילות מייחסות לאחר מהמיוחס,
- כך שה"לא" מבחין בין דברים אפשריים במערכת וה"אין" הוא לא לייחוס מתוך המערכת
- וכך שה"אין" מובע כבלתי אפשרי מתוך המערכת.
- היחס המכיל קודם למוכל המיוחס – קודם כתנאי, בגישה או בקיום, כך שהיות דבר בדבר והיות דבר מחוץ לדבר כלולים בהיות דבר עם דבר. כלומר יש דברים שאינם בתוך או מחוץ לדברים, אך עדיין הם עם הדברים. האם אני בחדר, החדר בי, או אני בחדר והחדר בי למשל בהתמצאותי?

• אל הדברים – מחוצו הוא הכיוון לדברים ומפנימו הוא ההתכוונות עם הדברים מול הכיוון-האל.

• ראשית מוציאה ממסגרת הייחוס איתה את אשר לפניה, כך שממנה המאורעות החיצונים זה לזה מיוחסים ברצף הקרוי "זמן" וכך שרצף מאורעות פנימיים זה לזה קרוי "משך", כאשר אין סיבה מאוחרת למסובביה בין המאורעות החיצוניים בזמן, אך ישנם כאלו בין המאורעות הפנימיים באשר הפנימיים מוכרים הנמצאים במשך זה (למשל כמו הצפוי והמיוחסים מהצפי או על פי ברגסון: "במצבי התודעה המתלכדים אלה עם אלה כמו צלילים במנגינה").

• מיכלול הוא מערכת ייחוס (כוללנית), אשר מחוצה אין אשר שייך למושא המערכת ובה יחוס זהות, הכרח, חיוב ו/או חובה כרוך ביחוס כל השאר (כל המובחנים האחרים מהמיוחס) במיכלול, עבור הכרח, הוכחה או כפייה.

• יחס המיכלול עם מרכיביו הוא "ידע" מסוים על מושא המיכלול.

• "מיכלול-מוחלט" הוא מיכלול אשר אין מלבדו והאמונה במיכלול-מוחלט הכרחית לאמונות נצח (לעולם כן..). ולאמונה בקיום יקומים מקבילים – אשר לעולם לא יפגשו.

• סיפור השיוך החברתי (הנראטיב): אם בורא הוא הגורם למכלול מראשית מכלול הבריאה האם הבורא חיצוני, פנימי או פנימי וחיצוני לבריאה? בנוכח – החוויה עם הכל איך היא מתקשרת אל הבריאה הבורא ולמשך הצפוי בעתדי משם? חרדת נטישת הבורא באמונה שהבורא לא איתי מתקיימת בנוכח

• ריתוק אמונה חברתית כפייתי במיכלול חברתי זמני ושביר
במיכלולו עד שיחרור מהרתק ההיפנוטי/טראומתי ולו רק מכך
שמתקיימת אמונה אחרת מהאמונה החברתית במיכלול, גם כאשר
אמונת היחיד מאופיינת על פי שיוכו החברתי.